

Wetgeving en Privacy

Een veel besproken onderdeel van cameratoezicht is de toetsing ervan aan de wetgeving. Er bestaat op dit vlak onder beleidsvoerders veel onduidelijkheid. Dit komt ondermeer door doordat het cameratoezicht in Nederland in meerdere wetten is voorzien, de Wet bescherming persoonsgegevens, de Gemeentewet en de Politiewet 1993. Daarnaast is er in de grondwet in artikel 10 eerste lid, het recht op privacy vastgelegd. Op Europees niveau kennen we artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM) en artikel 17 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (IVBPR).

Bij de inzet van cameratoezicht wordt veelal een inbreuk op de privacy gemaakt. Volgens bovenstaande wetgeving is het noodzakelijk te toetsen of deze inbreuk rechtmatig is. In hoofdlijnen hanteert men de volgende voorwaarden:

- A. Het moet voor een ieder duidelijk zijn dat er cameratoezicht is (kenbaar maken);
- B. Er moet een dringende maatschappelijke behoefte zijn;
- C. Uitoefening van het toezicht moet evenredig zijn met het te bereiken doel;
- D. Kan het beoogde doel niet op een andere, minder ingrijpende manier worden bereikt?

Voordat artikel 151c van de gemeentewet bestond, was het voldoende om invulling te geven aan deze voorwaarden, onafhankelijk van het type cameratoezicht. Echter ontstond er de noodzaak voor een wettelijk kader voor het plaatsen van camera's op openbare plaatsen in het belang van de handhaving van de openbare orde. Deze is niet op alle cameratoezicht van toepassing. Er wordt onderscheidt gemaakt in de volgende soorten toezicht:

- A. Publiek cameratoezicht;
- B. Privaat cameratoezicht;
- C. Publiek-Privaat cameratoezicht.

Onder publiek cameratoezicht verstaan we het cameratoezicht door de overheid waarbij het waarborgen van de openbare orde in openbare ruimten het voornaamste doel is. Deze is wettelijk geregeld in artikel 151c Gemeentewet. De besluitvorming over het al dan niet inzetten van publiek cameratoezicht ligt bij de gemeenteraad en de burgemeester. De operationele regie bij cameratoezicht is bij wet in handen gelegd van de politie. Op grond van de Wet politiegegevens (Wpg) is de politie verantwoordelijk voor het verwerken van de beelden.

Privaat cameratoezicht treffen we bijvoorbeeld aan in winkels, op bedrijventerreinen en in parkeergarages. Net als bij publiek cameratoezicht geldt ook voor privaat cameratoezicht het uitgangspunt dat het cameratoezicht in verhouding moet staan tot de ernst van de situatie en niet door andere, minder ingrijpende, maatregelen vervangen kan worden. De bepalingen uit de Gemeentewet gelden niet voor particulier of bedrijfsmatig gebruik van camera's, dat gericht is op de bescherming en veiligheid van de private eigendommen. In deze gevallen is het cameragebruik volledig gebonden aan de voorschriften van de Wbp.

Publiek-privaat cameratoezicht is een vorm van cameratoezicht die sterk in opkomst is. Publieke en private partijen slaan steeds vaker de handen ineen om de veiligheid te bevorderen. Niet alleen beelden van het bedrijfspand zelf, maar ook van de openbare weg en van de toegangswegen tot een bedrijfspark worden daarom opgenomen. Vanzelfsprekend

brengt deze vorm tevens een verdere informatievraag met zich mee. Ook het publiek-private cameratoezicht is gebonden aan de voorschriften van de Wbp.

Van publiek cameratoezicht, met als doel het handhaven van de openbare orde, is op het bedrijventerrein Groote Lindt geen sprake. Daarmee is de Gemeentewet (art. 151c) niet van toepassing. De gemeente heeft geen rol in de besluitvorming over het cameratoezicht op het bedrijventerrein, noch als toezichthouder op de uitvoering van het cameratoezicht. Het cameratoezicht is de verantwoordelijkheid van de ondernemers. Wettelijk kader is de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) en het CBP is de toezichthoudende autoriteit.

Cameratoezicht op bedrijventerrein Groote Lindt valt dan ook onder (publiek)-privaat toezicht. Niet alleen beelden van het bedrijfspand zelf, maar ook van de openbare weg en van de toegangswegen tot het bedrijventerrein worden opgenomen. Het camerasysteem welke wordt gerealiseerd zal gemeld bij het CPB. Deze hanteren de regels zoals eerder genoemd. Er is een protocol betreffende cameraobservatie op Groote Lindt en de borging ervan zodat ruimschoots aan de eisen wordt voldaan.

Het cameratoezicht valt binnen het publiek-private cameratoezicht en dit betekent dat de Stichting BI-Zone Groote Lindt moet voldoen aan de voorschriften van de Wbp.

Volgens de voorschriften van de Wbp moet het cameratoezicht aan de volgende eisen voldoen:

- A. Proportionaliteit. Inbreuk op de privacy moet binnen proporties blijven. Hierbij moet per camerapositie worden omschreven waarom het bedrijfsbelang groter is dan het privacybelang.
- B. Subsidiariteit. Is het probleem met andere veiligheidsmaatregelen op te lossen dan dienen deze eerst te worden toegepast.
- C. Pakket van maatregelen. Het is van belang dat niet enkel cameratoezicht wordt ingezet, omdat dit niet altijd het gewenste effectieve resultaat heeft. Denk aan de intelligente camera's die mensen direct waarschuwen, slagbomen, extra verlichting, rampalen etc.
- D. Bewaartermijn. Als de opgenomen beelden langer dan 24 uur worden bewaard dan dient men dit te melden bij het CPB. Bij lange bewaartermijnen kan het CPB een onderzoek instellen.
- E. Meldingsplicht. Wanneer men persoonsgegevens verzameld dient dit te worden gemeld.
- F. Bijvangst. Indien er beveiligingsbeelden zijn die geen betrekking hebben op het primair doel kunnen deze toch worden gebruikt. Het bevoegd gezag kan tevens overgaan tot vordering van de beelden of de apparatuur.
- G. Gemengd uitkijken. Wanneer beelden worden uitgekeken in een toezichtruimte zal een strikt privacyregime moeten worden gehanteerd. In de praktijk komt het erop neer dat er verschil in inlogprocedures op de systemen wordt gehanteerd.